

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010249
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8319010249.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.11.2021, v trestnej veci obžalovaného O. C. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného, okresného prokurátora a poškodeného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp.zn. 1T/46/2019 zo dňa 05.04.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, e/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaného O. C., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom ul. M. XXX/XX, A.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

1/ v presne nezistenom čase v období od mesiaca september 2017 do mesiaca máj 2018 pri náhodných stretnutiach počas jazdy autom v meste A. a okolí ukazoval O. C. spoza volantú svojho osobného motorového vozidla rôzne výhražné gestá tak, že ukazoval prstami na svoj krk simulujúc, že ho podreže, namieril na neho dva spojené prsty simulujúc, akoby mal v ruke pištoľ a že do O. C. strelí, v dôsledku čoho mal O. C. obavy o svoje zdravie a bezpečnosť,

2/ dňa 01.01.2018 počas oslavy príchodu nového roka v reštauračnom zariadení - v bare nachádzajúcom sa na A. ulici č. XXX v meste F. na F. prostredníctvom nestotožneného muža z F., tohto požiadal, aby z jeho mobilného telefónu značky my Phone AXE M LTE, ktorý mu odovzdal a z telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXX ukrajinského operátora v čase od 01.56 hod. do 02.53 hod. miestneho času poslal viacero výhražných a vulgárnych správ ukrajinským jazykom na telefónne číslo O. C. XXXX XXXXXX, a to „Blyat dvihni to surno“ - Ty podliak, kurvo, súrne to dvihni, „C. grosi de??“ - Kurvo, ty podliak, kde sú M. peniaze??, „oooy poshol ty na cher - Oj, išiel by si do pekla., „Ya znaju do tvoy novyj landcruiser“ - Ja viem, kde je tvoj nový Land Cruiser, „Zgorili timberjack i tvoja suka“ - Bodaj by si sa prepadol, zomrel, ty i tvoja fľandra, pobeľhica, „A.“ - A., „Idi na cher“ - Chod' do pekla, prepadni sa, zmizni bez stopy, „Na ladno“ - Na dobro, „Yak choces Petya“ - Ako chceš, O., O., „Idi v pizdu“ - Chod' do piče, „Youbu ya tvoju mat“ - Jebem ti tvoju mater, „Kokot“ - Kokot, „ U Tebya konecno vso teper“ - Ty máš, teraz, samozrejme všetko, „zgoris cely“ - Vyhoriš celý, „Kurwo Oyebovak“ - Kurva ojebovacká, podvodnícka, „Ohen gorith na kazduyu kurwu“ - Každá kurva sa raz popáli, zle pochodí, „Buznayeb“ - ???, „Cheru mobilnik u tebya yest dvigay telefon blyat“ - Ty kokot, mobil predsa máš, tak dvíhaj telefón, ty kurvo, „Zvonit“ - Zvoní (o telefóne), „Obosravysya?? cheru?“ - Osral si ma, oklamal si ma, ty kokot,

v dôsledku čoho mal O. C. obavy o svoje zdravie a bezpečnosť ako aj o zdravie a bezpečnosť svojej manželky,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, čím spáchal

prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á :

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody podmienene o d k l a d á.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona u r č u j e skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. C..

Podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie poškodeného O..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný O. C. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase v období od mesiaca september 2017 do mesiaca máj 2018 pri náhodných stretnutiach počas jazdy autom v meste A. a okolí ukazoval O. C. spoza volantu svojho osobného motorového vozidla rôzne výhražné gestá tak, že ukazoval prstami na svoj krk simulujúc, že ho podreže, namieril na neho dva spojené prsty simulujúc, akoby mal v ruke pištoľ a že do O. C. strelí, v dôsledku čoho mal O. C. obavy o svoje zdravie a bezpečnosť,

2/ dňa 01.01.2018 počas oslavy príchodu nového roka v reštauračnom zariadení - v bare nachádzajúcom sa na A. ulici č. XXX v meste F. na F. prostredníctvom nestotožneného muža z F., tohto požiadal, aby z jeho mobilného telefónu značky myPhone AXE M LTE, ktorý mu odovzdal a z telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXX ukrajinského operátora v čase od 01.56 hod. do 02.53 hod. miestneho času poslal viacero výhražných a vulgárnych správ v ukrajinskom jazyku na telefónne číslo O. C. XXXX XXXXXX, a to „Blyat dvihni to surno“, „Kurwo M. gros ide??“, „oooy poshol ty na cher, Ya znaju do tvoy novyj landcruiser“, „Zgorili timberjack i tvoja suka“, „A.“, „Idi na cher“, „Na ladno“, „Yak choces O.“, „Idi v pizdu“, „Youbu ya tvoyu mať“, „Kokot“, „U Tebya konecno vso teper“, „zgoris cely“, „Kurwo Oyebovak“, „Ohen gorith na kazduyu kurwu“, „Buznayeb“, „Cheru mobilnik u tebya yest dvigay telefon blyat“, „Zvonit“, „Obosravys ya?? cheru?“, v dôsledku čoho mal O. C. obavy o svoje zdravie a bezpečnosť ako aj o zdravie a bezpečnosť svojej manželky.

Za to mu súd podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, prihládajúc v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, na § 36 písm. j) Tr. zákona, podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, uložil peňažný trest vo výške 330,00 (tristotridsať) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný písomne odôvodnené odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že sa nemôže stotožniť so závermi, na základe ktorých súd mal za preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Súd mal vo výroku I. napádaného rozsudku za preukázané, že obžalovaný sa rôznymi gestami (znázorňujúcimi podrezanie krku a podobne) mal vyhrážať a to tak, že tieto gestá mali u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu o svoj život, zdravie, prípadne majetok. Závery súdu sú však založené výlučne na tvrdeniach poškodeného, prípadne jeho manželky, pričom nie sú tieto tvrdenia podporené žiadnymi, a to ani nepriamymi dôkazmi. Súd podľa obžalovaného nemôže založiť jeho vinu iba na tvrdeniach poškodeného. Z výpovede poškodeného, ako aj jeho výpovede je zrejmé, že medzi poškodeným a obžalovaným stále existujú nevyriadené finančné vzťahy z titulu Zmluvy o poskytnutí služieb, ktorá bola uzatvorená medzi poškodeným a ním. Vo svojej výpovedi tvrdí a stále zastáva názor, že poškodený nemá v meste A. dobrú povest', čo sa týka spolupráce so zamestnancami, resp. inými živnostníkmi. Poškodený spolupracuje pri výkone svojej podnikateľskej činnosti s rôznymi osobami, pričom však pri vyplácaní má zohľadňovať údajne vzniknuté škody a týmto spôsobom započítava svoje záväzky z titulu zmluvy o poskytnutí služieb (ktoré sú inak typickými pracovnými zmluvami, za ktoré je poškodený povinný odvádzať odvody do sociálneho poistenia) s údajne vzniknutými pohľadávkami z titulu náhrady škody. Práve týmto postupom, ktorým bol okrem iného uvedený do omylu aj on, si poškodený získava v meste A. značnú nepriazeň a je to práve osoba poškodeného, voči ktorej sú podávané trestné oznámenia. Ak by súd vykonal navrhované dôkazy, ktoré navrhovala obžaloba, teda napr. výsluch T. C., tak by mal súd za preukázané pravé povahové vlastnosti poškodeného, teda že poškodený nie je tou osobou, ktorú vykreslil súd (teda obeť), ale presne naopak, je tou osobou, ktorá koná v postavení agresora voči iným osobám. Bol svedkom situácie, kedy poškodený nútil T. C. potom, čo mu poškodený odmietol vyplatiť odmenu za poskytnutie služieb, resp. po tom, čo mu mal údajne T. C. nahradiť škodu, aby T. C. šiel cca 8 km pešo do mesta A. a zároveň mu prikázal, že nech sa ani nepokúsi ho odvieť autom, nakoľko sa aj on sám stane predmetom útoku obžalovaného. Obhajca pri návrhu na vykonanie tohto dokazovania poukazoval na dôvody vykonania tohto dokazovania, čím by bola minimálne spochybnená časť skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania, teda že mal poškodený dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. V rámci obhajoby navrhol pripojiť vyšetrovací spis z OO PZ Snina, v ktorom bolo podané trestné oznámenie na poškodeného, avšak, z neznámeho dôvodu, tento trestný spis nebol pripojený do tohto konania a to za účelom oboznámenia sa s dôvodmi na podanie trestného oznámenia voči poškodenému. Poškodený nie je tou osobou, za ktorú sa vydáva, svoje konanie veľmi úzko koordinoval s prokurátorom vykonávajúcim dozor, teda s B. M. I., ku ktorého zaujatosti sa ešte bližšie vyjadril v inej časti odvolania. Pokiaľ sa jedná o skutok II. v odsudzujúcom rozsudku, v rámci obhajoby už počas konania pred súdom poukazoval na to, že znalecký posudok č. 25/2018 vypracovaný B. T. P. I., je minimálne v jeho jednej časti nezákonný a preto nie je možné na neho prihliadať, resp. na ňom založiť vinu obžalovaného. Prílohou tohto znaleckého posudku je aj fotodokumentácia mobilného telefónu, ktorá patrí poškodenému. Obhajcovi nie je zrejmé, akým zákonným spôsobom bol mobilný telefón poškodeného prevzatý do konania, nakoľko vo vyšetrovacom spise absentuje zápisnica o vydaní veci podľa § 89 Tr. poriadku, teda mobilného telefónu poškodeného, eventuálne, zápisnica o prevzatí tejto veci do trestného konania podľa § 92 Tr. poriadku. Ak orgány činné v trestnom konaní nezákonným spôsobom použili vec na účely vykonávania dôkazov, takýto dôkaz, minimálne jeho časť, nemôže byť v trestnom konaní zákonný. Z obsahu znaleckého posudku ďalej vyplýva, že metóda, ktorú zvolil znalec pri objasňovaní tohto skutku, bola založená na komparácii výrazov, ktoré sa nachádzali v používateľskom slovníku mobilného telefónu my Phone patriacemu obžalovanému a správ, ktoré sa našli v mobilnom telefóne poškodeného. Pripomenul, že správy, ktoré boli predmetom skutku č. II. v obžalobe, aj v konečnom dôsledku v skutku II. napádaného rozsudku, neboli výsledkom ich vyňatia z mobilného telefónu obžalovaného ako údaje z telekomunikačnej prevádzky podľa § 116 Tr. poriadku (teda sms správy a podobne), ktorý mal obžalovaný dobrovoľne vydať dňa 16.05.2018, ale boli to počítačové údaje (pamäť mobilného telefónu), na zaistenie ktorých bolo potrebné vydať príkaz podľa § 90 Tr. poriadku. Na tieto skutočnosti odkazuje aj samotný znalec v Znaleckom posudku č. 25/2018 v časti ZÁVER v odpovedi č. 4, z ktorej uviedol: Znaleckým skúmaním dát extrahovaných z pamäte predloženého mobilného telefónu zn. my Phone (predmet č. 1), bol zistený grafický súbor "XXXX- T_XXXXXXXX_XXXXXX.jpg" (Obr. A13), ktorý podľa údajov z EXIF dát, bol vytvorený dňa 01.01.2018, 02:23:59 s GPS lokalizáciou (dĺžka XX.XXXXXX, šírka: XX.XXXXXX). Analýzou dát extrahovaných z predloženého mobilného telefónu zn. myPhone (predmet č. 1) bol zistený tzv. používateľský slovník, ktorý je tvorený textovými výrazmi (slová frázy), ktoré používateľ mobilného telefónu vložil, napr. písaním SMS/MMS správ, emailových správ a elektronických správ a pod. V adresári „predmet_1_MT_myphone“ na CD nosiči (príloha č. 3 tohto

znaleckého posudku) je archivovaný súbor s názvom "pouzivatelskySlovník.pdf", obsahujúci 14 341 textových výrazov, zistených forenzným programom UFED, v obsahu internej pamäte predloženého mobilného telefónu zn. myPhone. Z uvedených skutočností je jednoznačne preukázané, že Návrh na vydanie príkazu Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 2Pv 59/18/7702-6 z 21.05.2018 adresovaný Okresnému súdu Prešov, na základe ktorého Okresný súd Prešov dňa 08.06.2018 vydal Príkaz na zistenie a poskytnutie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti, je v tomto konaní bez skutkového významu, nakoľko údajmi o uskutočnenej telekomunikačnej činnosti sa žiadna činnosť obžalovaného, ktorá je uvedená v obžalobe, nepreukázala. Z uvedených skutočností je zrejmé, že skutočnosti, ktoré vyplynuli zo znaleckého dokazovania, boli získané z pamäťového média mobilného telefónu obžalovaného a nie z databáz telekomunikačných operátorov, ktorí sú uvedení aj v návrhu obžaloby z 21.05.2018. Mobilný telefón obžalovaného je zároveň pamäťové médium (obdobne ako pevný disk v počítačoch) a preto je na extrakciu dát z tohto pamäťového média nevyhnutné postupovať podľa § 90 Tr. poriadku. V trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ Humenné, ČVS: ORP-33/1- VYS-HE-2018 žiaden takýto príkaz podľa § 90 Tr. poriadku prokurátorom vydaný nebol. Ak znalec extrahoval dáta z mobilného telefónu bez príkazu prokurátora, je takto získaný dôkaz nezákonným dôkazom, na ktorý nie je možné v ďalšom konaní prihliadať. Vzhľadom k tomu, že dôkazy, ktoré boli zabezpečené z mobilného telefónu obžalovaného, sú nezákonné, ako aj vzhľadom k tomu, že obrazové prílohy mobilného telefónu poškodeného sú nezákonné, na Znalecký posudok č. 25/2018 vypracovaný B.. T.. P. I., znalcom z odboru Kriminológia, odv. Kriminologická informatika, Kriminologická fotografia je nezákonný. V rámci obhajoby obžalovaný poukázal aj na priebeh prípravného konania, hoci sa ním súd prvého stupňa zaoberať nechcel. Obvinený od samého počiatku trestného konania poukazoval na množstvo neštandardných krokov, ktoré boli vedené voči jeho osobe. Už vo svojej sťažnosti voči vzneseniu obvinenia uvádzal skutočnosti, ktoré predpokladajú zaujatosť dozorujúceho prokurátora B.. M. I.. Obžalovaný mal s blízkou osobou (brat) dozorujúceho prokurátora konflikt v oblasti nezákonného odňatia vodičského preukazu obžalovaného. Taktiež poukázal na tú skutočnosť, že poškodený sa s B.. M. I. veľmi dobre pozná, chodievajú spoločne na poľovačky a podľa názoru obžalovaného, sú v priateľskom vzťahu. Tieto dôvody je nevyhnutné považovať za dôvody, pre ktoré by sa mal orgán činný v trestnom konaní z rozhodovania vo veci sám vylúčiť. Týmto tvrdeniam napovedajú aj tie skutočnosti, že poškodený spísal zápisnicu o trestnom oznámení práve na Okresnej prokuratúre Humenné a prokurátor, u ktorého bol tento úkon spísaný, bol práve B.. M. I.. Už pri podaní trestného oznámenia prokurátor vedel, akých osôb sa trestné oznámenie týka a teda už dňa 03.01.2018 mal prokurátor dôvod na vylúčenie svojej osoby z trestného konania. Po začatí trestného stíhania bolo vyšetrovateľom dňa 29.06.2018 vydané uznesenie, ktorým postúpil vec na Okresný úrad Humenné na prejednanie priestupku. Voči tomuto uzneseniu podal poškodený sťažnosť, o ktorej rozhodoval, nik iný, ako B.. M. I., ktorý napadnuté uznesenie policajta zrušil a prikázal vzniesť obvinenie voči nemu za zločin vydierania v súbehu s prečinom nebezpečného vydierania. V tejto súvislosti je nevyhnutné poukázať na logické zdôvodnenia uznesenia o postúpení veci, ktoré sa nachádzajú na str. č. 6 uznesenia o postúpení veci. Aj napriek týmto logickým záverom, že sa v žiadnom prípade nemohlo jednať o zločin vydierania, si prokurátor B.. M. I. tento názor neosvojil a aj ďalej a neústupčivo trval na tom, že sa dopustil zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona. Prokurátor však ostal v tomto právnom názore osamotený, nakoľko ani prvostupňový súd sa touto absurdnou právnou úvahou obžaloby nestotožnil. Omnoho závažnejšou obštrukciou zo strany prokurátora v prípravnom konaní bola tá skutočnosť, že ešte v prípravnom konaní v postavení obvineného, podal po vznesení obvinenia voči tomuto rozhodnutiu sťažnosť, vrátane podania námietky zaujatosti voči prokurátorovi vykonávajúcemu dozor nad týmto trestným konaním, B.. M. I.. Prokurátor aj napriek mnohopočetným urgenciám obhajoby, nebol schopný rozhodnúť o sťažnosti voči vzneseniu obvinenia ako aj o námietke zaujatosti. Vyšetrovateľovi boli prízvukované námietky obhajoby k osobe B.. M. I., pričom vyšetrovateľ nespochybňoval to, že dozor stále vykonáva B.. M. I.. O to záhadnejšou skutočnosťou je, že v zmysle uznesenia o zamietnutí sťažnosti obvineného z 19.03.2019, ktorá podotýkam, nebola súčasťou vyšetrovacieho spisu pri jeho preštudovaní a bola doručená obhajcovi 15.04.2019 (!!!), B.. M. I. sa mal sám vylúčiť z dozoru v tejto veci a to k dňu 21.10.2019 (správne 24.10.2018 poz. súdu). Z uvedených skutočností je zjavné, že toto uznesenie o zamietnutí sťažnosti je takmer mesiac antedatované !!! Okresná prokurátorka neuvádza dôvody, pre ktoré sa dal B.. M. I. vylúčiť, avšak bez ohľadu na iné skutočnosti, dôvodmi, pre ktoré sa B.. M. I. dal sám z tohto konania vylúčiť, museli byť dané už dňa 04.01.2018, kedy spísal zápisnicu o trestnom oznámení s poškodeným. Pravým dôvodom obštrukcií zo strany prokuratúry bola tá skutočnosť, že obhajoba už pri prvých úkonoch po vznesení obvinenia avizovala, že je pripravená postupovať podľa § 363 ods. 1 a nasl. Tr. poriadku. Ak by bol podaný podnet na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní, tak by musela byť vykonaná previerka celého vyšetrovacieho spisu, čo však dozorujúci prokurátor

nemohol dopustiť. Ak by bol podaný podnet podľa § 363 Tr. poriadku, obžaloba by na súd nemohla byť podaná. Týmto postupom prokuratúry boli zmarené práva obvineného už v prípravnom konaní. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že nebolo hodnoverným spôsobom preukázané, že skutok I. uvedený v napádanom rozsudku sa skutočne stal, nakoľko odsúdenie za tento skutok je založené výlučne na základe výpovede poškodeného a jeho blízkej osoby a to bez ďalšej podpory, hoci aj nepriamych dôkazov a zároveň je za súčasnej dôkaznej situácie vylúčené, že by sa skutok II. v napádanom rozsudku vôbec stal a je vylúčené, že by ho spáchal obžalovaný. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 a § 322 Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 1T/46/2019 a aby vo veci sám rozhodol a to tak, že ho spod obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné č. 2Pv 59/18-7702-24 v skutku č. I. oslobodí podľa § 285 písm. a), b) Tr. poriadku a v skutku II. obžaloby, oslobodí podľa §285 písm. a), c) Tr. poriadku. V prípade, ak bude mať odvolací súd za preukázané, že v tejto veci bude nevyhnutné doplniť dokazovanie, tiež navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Písomne odôvodnené odvolanie voči uvedenému rozsudku podal aj okresný prokurátor čo do výroku o vine a treste, kde v jeho dôvodoch uviedol, že obžaloba na obv. O. C. bola podaná v skutku 1. obžaloby pre prečin nebezpečného vyhrážania a v skutku 2. obžaloby pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona. Okresný súd v oboch prípadoch kvalifikoval konanie ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona pokračovacím spôsobom. S právnou kvalifikáciou, pokiaľ ide o zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona sa nestotožnil a uvedené rozhodnutie odôvodnil tým, že násilie alebo len hrozba ním musí mať povahu ťažkej ujmy a musí byť dostatočne konkretizované aj takto vynucované plnenie. Podľa súdu z obsahu SMS správ nie je možné vyvodiť bez pochybností to, aké plnenie malo byť SMS správou vynucované. Výraz "M. groši de?" nestačí na prijatie záveru súdu o tom, že hrozbou vyjadrenou slovom "zgoriš" mohlo byť vynútenie zaplataenia nevyplatenej mzdy obžalovanému. Pre naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty zločinu vydierania sa zo strany páchatel'a vyžaduje úmyselné konanie, spočívajúce v nútení iného násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. Čin je dokonaný uvedeným násilným konaním, resp. uvedenou hrozbou. Nevyžaduje sa, aby páchatel' dosiahol svoj zámer. Z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že O. C.' v súvislosti s druhým skutkom obžaloby sa vyhrážal poškodenému O. C., že keď nezaplatí peniaze, zhorí - vyhorí celý, vie, kde je jeho nový Land Cruiser a vulgárne mu nadával. Uvedené SMS zaslané z Ukrajiny z telefónu obžalovaného v ukrajinskom jazyku vzbudili u O. C. dôvodnú obavu o jeho a manželkine zdravie a bezpečnosť a tieto SMS správy boli zaslané v súvislosti s presne nešpecifikovanou finančnou hotovosťou, ktorú má dlhovať O. C. za vykonanú prácu a takým spôsobom, teda hrozbou násilia ich od neho vlastne vymáhal. O uvedenom svedčia výpovede svedka poškodeného O. C., jeho manželky A. C., závery znaleckého posudku B.. T.. P. I., fotograficky zobrazený obsah SMS správ z mobilného telefónu poškodeného a podobne. Vzhľadom na vyššie uvedené preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/46/2019 zo dňa 15.06.2020 a to čo do výroku o vine a treste a vec tomuto vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

K obsahu odvolania okresného prokurátora predložil písomne odôvodnené vyjadrenie aj obžalovaný a to prostredníctvom obhajcu, v ktorom uviedol, že sa nemôže stotožniť s argumentáciou prokurátora. Je nevyhnutné poukázať na tú skutočnosť, že dôvody, o ktoré bola opretá obžaloba, neexistovali už pri jej podaní. V rámci obhajoby sa podrobne zaoberal zákonnosťou dôkazov, ktoré podľa jeho názoru, veľmi jasne a zrozumiteľne prostredníctvom obhajcu zdôvodnil v odôvodnení odvolania, na ktorom v celom rozsahu trvá, najmä v tej časti, že dôkazy, na základe ktorých je postavená obžaloba, sú v celom rozsahu nezákonné. Samotné odôvodnenie odvolania okresného prokurátora je uvedené iba v ods. 5 na str. č. 2 jeho odvolania. Prokurátor uvádza, že je nepochybné, že obžalovaný svojím konaním sa vyhrážal poškodenému O. C. tým, že ak mu nezaplatí peniaze, tak že zhorí - vyhorí celý, vie, kde je jeho Land Cruiser a vulgárne mu nadával. Obhajcovi nie je známe, z akého dôkazu prokurátor vychádzal, ak mal za preukázané, že obžalovaný skutočne tieto správy zaslal. Toto konštatovanie však nevyplývalo ani z jedného dôkazu vykonaného pred súdom. V konaní pred súdom boli vykonané všetky dôkazy, ktoré navrhol prokurátor (na rozdiel od návrhov obhajoby). Ak prokurátor tvrdil, že obžalovaný bol autorom týchto správ, mal prispôbiť dokazovanie, resp. vyšetrovanie, nakoľko ho takmer 2 roky dozoroval, aby bol zistený a vypátraný skutočný autor týchto správ. Prokurátor však svojou pasivitou v dokazovaní ani jednou otázkou na svedkov, prípadne poškodeného, nevedol dokazovanie, ktoré by smerovalo k zisteniu, kto bol autorom týchto správ. V konaní pred súdom je prokurátor nositeľom dôkazného bremena, ktorý musí vinu obžalovanému preukázať. Vina musí byť obžalovanému jednoznačne preukázaná, nakoľko akákoľvek pochybnosť o vine obžalovaného vedie súd k povinnosti

oslobodiť obžalovaného spod obžaloby. Ak prokurátor chcel založiť vinu obžalovaného, bol nútený vykonať dokazovanie, kto bol skutočným odosielateľom týchto správ. Z nedávnych rozhodnutí súdov, ktoré boli ostro sledované médiami, bolo napríklad súdne konanie vedené proti poslancovi NR SR A. M., v ktorom Špecializovaný trestný súd, ako aj Najvyšší súd SR, správne konštatovali, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Závery týchto súdov, ako aj skutkový stav je možné analogicky použiť aj v tomto konaní. Internetový status, ktorý bol predmetom skutku obžaloby, bol písaný z notebooku poslanca (obdobne ako sms z mobilného telefónu obžalovaného), pričom dokazovanie sa vôbec nezaoberalo touto skutočnosťou, či poslanec NR SR skutočne tento status písal. Prokurátor neprodukoval ani jeden jediný dôkaz, na základe ktorého by bolo možné ustáliť, že výhražné sms písal obžalovaný. Obžalovaný prostredníctvom obhajoby vyjadril názor, že mu vina, v posudzovanom prípade celkom určite nebola preukázaná. Obžaloba nemôže byť postavená iba na výpovedi jediného svedka, v tomto prípade poškodeného. V rámci dokazovania na súde platí zásada „testis unus, testis nullus“ - jediný svedok je ako žiaden svedok. Táto zásada, však môže byť za určitých podmienok prelomená. V prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodeného (svedka) ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obvineného, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. Poškodený svoju výpoveď celkom určite prispôboval potrebám trestného konania, vrátane použitia svedka C. (mimochodom jeho dobrého známeho). Tento svedok C. menil a upravoval svoju výpoveď, pričom niektoré z jeho tvrdení boli až za hranicou zdravého rozumu (napr. ako údajní 4 F. prišli hľadať poškodeného a vyrozprávali celý svoj úmysel osobe (svedkovi C.), ktorú videli prvýkrát v živote. Na základe vyššie uvedených skutočností, trvá na tom, že listinné dôkazy - napr. znalecký posudok, je nezákonným dôkazom a preto nie je možné vôbec uvažovať o tom, že sa skutok stal a pokiaľ sa jedná o skutok I. v obžalobe, tak tento skutok je preukazovaný iba výpoveďou poškodeného, ktorá je abstraktná, ktorá nemá jasné kontúry, kedy k vyhrážaniu malo dôjsť a celkom určite takéto konanie nemohlo vzbudiť u poškodeného obavu o svoj život alebo majetok. Popiera, že by niekedy vykonal to, čo mu prokurátor kládol za vinu v skutku I. obžaloby, teda že by sa rôznymi gestami napodobňujúcimi podrezanie krku, vyhrážal poškodenému, prípadne jeho manželke. On sám nemá násilnú povahu, je to vyrovnaný mladý človek. Naopak, poškodený je tou osobou, ktorá má výbušnú povahu, a obdobným spôsobom, ako nevyplatil jeho, nevyplatil aj iné osoby. V prípade, ak sa mu nejaká osoba vzoprela, tak neváhal a vymyslel si príbeh, ako mohol sám seba z nezaplatenia peňazí vyvinieť. Pokiaľ sa jedná o odvolanie poškodeného, poškodený nemá právo podať odvolanie voči výroku o vine, resp. treste. Vzhľadom k skutočnosti, že poškodený si neuplatnil škodu najneskôr k skončeniu prípravného konania a teda súd nemohol pripustiť účasť poškodeného v trestnom konaní (zároveň uvádza, že nemá vedomosť o tom, že by o tejto skutočnosti súd prvého stupňa rozhodoval procesne prípustným spôsobom), napádaný rozsudok neobsahuje výrok, voči ktorému môže poškodený podať odvolanie. Za týchto okolností je odvolanie poškodeného právne irelevantné. Na základe týchto skutočností, ako aj v zmysle podaného odvolania, obžalovaný navrhol, aby odvolací súdu rozhodol v intenciách jeho už skôr podaného odvolania.

Obžalovaný dôvody odvolania prostredníctvom obhajcu tiež písomne doplnil tak, že trestné konanie v tejto veci začalo na základe uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 30.01.2018 a to na základe záznamu, ktorý spísal prokurátor Okresnej prokuratúry Humenné B.. M. I., v ktorom prokurátor uložil vyšetrovateľovi pokyn na začatie trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania § 360 ods. 1 Tr. zákona. Po vykonaní výsluchov svedka, poškodeného, ako aj podozrivej osoby, vydal vyšetrovateľ uznesenie o postúpení veci podľa § 214 ods. 1, 2 Tr. poriadku. Voči tomuto uzneseniu podal poškodený v zákonnej lehote sťažnosť, ktorej prokurátor okresnej prokuratúry Humenné B.. M. I. vyhovel a v zrušujúcom uznesení uložil pokyn vyšetrovateľovi na vznesenie obvinenia voči konkrétnej osobe - obžalovanému O. C.. Vyšetrovateľ plne rešpektoval právny názor prokurátora ako „dominus litis“ a uznesením z 18.12.2018 vzniesol obvinenie O. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., ul. M. XXX/XX, okr. A. pre podozrenie zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania § 360 ods. 1 Tr. zákona. Obvinený však podal voči tomuto rozhodnutiu sťažnosť, o ktorej rozhodoval prokurátor počas celej doby prípravného konania. Okrem skutočností, ktoré vytýkal obhajca Okresnej prokuratúry Humenné (že vo veci konala vylúčená osoba, že o sťažnosti bolo rozhodnuté až po ukončení vyšetrovania a podobne), je tu však ďalšia skutočnosť, ktorá poukazuje na zásadné porušenie práva na obhajobu obžalovaného. Dňa 15.04.2019, teda po uplynutí 27(!) dní odo dňa údajného vydania tohto procesného úkonu, bolo obhajcovi doručené uznesenie Okresnej prokuratúry Humenné č. 2Pv 59/18-7702-21, na základe ktorého okresná prokurátorka zamietla písomnú sťažnosť obvineného. Podľa § 190 ods. 1 Tr. poriadku "Orgán, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje, môže

jej sám vyhovieť, ak sa zmena pôvodného uznesenia nedotkne práv inej strany trestného konania. Ak ide o uznesenie policajta, ktoré bolo vydané s predchádzajúcim súhlasom prokurátora alebo na jeho pokyn, môže policajt sám sťažnosti vyhovieť len s predchádzajúcim súhlasom prokurátora". Podľa 190 ods. 2 písm. b) Tr. poriadku „Ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo podľa odseku 1, predloží vec na rozhodnutie prokurátor alebo súd nadriadenému prokurátorovi alebo súdu“. Podľa § 54 ods. 2 písm. c) zák. č. 153/2001 Z. z. „Nadriadeným prokurátorom na účely konania podľa tohto zákona alebo osobitného zákona (ktorým je v tomto prípade Trestný poriadok) a na vybavenie podnetu sa nadriadeným prokurátorom rozumie príslušný krajský prokurátor, ak ide o okresného prokurátora alebo prokurátora okresnej prokuratúry". Z uvedeného vyplýva, že vecne príslušnou osobou, ktorá mala rozhodovať o sťažnosti voči vzneseniu obvinenia, bol krajský prokurátor. Aj v tomto smere (tak ako aj v mnohých iných), priam pošliapala právo na obhajobu obžalovaného. Za takto ustáleného skutkového stavu sa celé trestné konanie javí ako absolútne zmätočné konanie, pričom súd by nemal prehliadať tieto zjavné porušenia práv obvineného v tomto trestnom konaní. Vzhľadom na doposiaľ vedené, následne obžalovaný zhrnul obhajobou zistené procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní - vo veci konala vylúčená osoba; o sťažnosti voči vzneseniu obvinenia rozhodovala nepríslušná osoba, čím bolo upreté právo obžalovaného na obhajobu; vyšetrovanie bolo skončené, hoci v deň preštudovania vyšetrovacieho spisu nebolo rozhodnuté o sťažnosti obvineného voči vzneseniu obvinenia, ako ani o námietke zaujatosti; o sťažnosti voči vzneseniu obvinenia rozhodoval prokurátor minimálne 91 dní, nakoľko uznesenie Okresnej prokuratúry Humenné o zamietnutí sťažnosti voči vzneseniu obvinenia bolo obhajcovi doručené dňa 15.04.2019. Nie je možné, aby sa jedno rozhodnutie doručovalo 27 dní, z čoho vyplýva, že rozhodnutie Okresnej prokuratúry je antedatované; orgány činné v trestnom konaní (najmä Okresná prokuratúra Humenné) svojím postupom znemožnili obvinenému uplatniť všetky práva, ktoré mu Trestný poriadok umožňuje, najmä jeho právo na mimoriadny prieskum rozhodnutí podľa § 363 ods. 1 Tr. poriadku, nakoľko podľa jeho názoru vedome zdržiavala a nerozhodovala o sťažnosti voči vzneseniu obvinenia, čo bolo predpokladom postupu podľa § 363 ods. 1 a nasl. Tr. poriadku. Napokon tiež dôkaz - mobilný telefón poškodeného, z ktorého bol vyhotovený znalecký posudok č. 25/2018 znalcom B.. T. I., nebol do konania prevzatý zákonným spôsobom, teda táto vec nebola vydaná poškodeným a ani nebola zákonným spôsobom prevzatá do trestného konania, správy, ktoré mali byť obžalovaným zaslané poškodenému, boli taktiež získané nezákonne, nakoľko na ne nebol vydaný príkaz podľa § 90 Tr. poriadku. Na základe týchto skutočností obžalovaný prostredníctvom obhajcu navrhol, aby odvolací súd rozhodol v intenciách podaného odvolania obžalovaného.

Napokon písomne odôvodnené podanie formulované ako odvolanie voči označenému rozsudku podal aj poškodený O. C., v ktorého dôvodoch uviedol, že sa dôrazne ohradzuje od tvrdení obžalovaného o zaujatosti prokurátora B.. M. I.. Je mimoriadne opovážlivé a prinajmenšom prízemné vôbec odôvodniť odvolanie voči rozsudku tým, že „poškodený sa s B.. M. I. veľmi dobre pozná, chodievajú spoločne na poľovačky a podľa názoru obžalovaného sú v priateľskom vzťahu. Tieto dôvody je nevyhnutné považovať za dôvody, pre ktoré by sa mal orgán činný v trestnom konaní z rozhodovania vo veci sám vylúčiť“. Takéto zavádzajúce a doslova fabulujúce tvrdenie keby pochádza od samotného obžalovaného, ani sa nad tým nepozastavím, lebo toto je jednoducho štýl komunikácie a fungovania v jeho živote. Je sprevádzaný klamstvom zavádzaním a falošnosťou, čo koniec koncov je preukázané aj v tomto konaní, pretože sa doposiaľ k svojmu konaniu nepriznal a dodnes sa mu ani len neospravedlnil. Bez ohľadu na to, ako súdy túto vec rozhodnú, myslí si, že už teraz je zrejmé, kto sa mu vyhráжал formou sms zaslaných z ukrajinského čísla s cieľom, aby mu bolo zaplatené, kto zabezpečil, aby ho po meste A. hľadali osoby ukrajinskej národnosti a nechávali mu odkazy, aby zaplatil neexistujúci dlh. Je však poľutovaniahodné, že takéto vyjadrenia sú opatrené podpisom advokáta B.. Z., ktorý by mal poznať, ak už nie odborné, tak aspoň etické hranice svojej činnosti pri obhajobe klienta. Ale zasa v akom stave je v dnešnej dobe súdnictvo, polícia, či advokácia, ani sa tomu nečudujem. Každý si v podstate robí, čo chce a pokiaľ je „náš človek“ nič dramatické sa nedeje, keby spravil čokoľvek. Bez zbytočného vypisovania súd má možnosť si overiť históriu života a všetky nezakryté nezákonnosti, ktoré doposiaľ spáchal obžalovaný. Je zaujímavé, že sa správa presne, ako v tomto prípade násilnícky, drzo, arogantne a dokonca neraz sa svojim nepriateľom i vyhráжал fyzickou likvidáciou a čo je úplne najlepšie, že asi nebude úplná náhoda, že pri jednom skutku použil gesto podrezaním hrdla úplne presne tak, ako to ukazoval jemu. Už vôbec nebude náhoda, že všetko doposiaľ skončilo ako priestupok. On sa k vzťahu k osobe B.. M. I. vyjadril dostatočne na súdnom pojednávaní a aj napriek snahe obhajoby počuť to, čo im vyhovuje, jednoducho nie je pravdou, čo táto tvrdí. Nikdy s B.. I. M. nebol na žiadnej poľovačke a nie je s ním v žiadnom priateľskom ani inom obdobnom vzťahu. Osobu B.. I. registruje ako človeka, ktorý je jeho vekovým rovesníkom, nie je

s ním absolútne v žiadnom vzťahu a už vôbec nie priateľskom ako tvrdí obžalovaný. Bolo by vhodné, aby si súd uvedomil, že A. je malé mesto a B.. I. podľa jeho vedomostí je jediný prokurátor zo širokého okolia, takže je pochopiteľné a logické, že jeho osobnosť je svojím spôsobom významná v našich pomeroch a vie sa o tom, že je prokurátorom. Rovnako tak ako by z ich okolia a približnom veku bol niekto sudcom, čo nie je. Nemenej významná je osoba brata B.. I., ktorý je, myslí si riaditeľom Obvodného oddelenia polície v Snine. Jednoducho o takýchto ľuďoch sa proste vie a vie o tom veľmi dobre i sám obžalovaný a jeho rodina. Ak mal však podľa obhajoby tento prokurátor takto postupovať, čo zjavne naznačuje, že mal podľa zavádzajúcich tvrdení obhajcu hrubo zneužívať svoje postavenie a právomoc, otázka znie, prečo nebol prokurátor B.. I. vypočutý v konaní a prečo naň nebolo obžalovaným, či obhajcom podané trestné oznámenie na neho, alebo i naňho. Napokon veď on má prehľad o pojednávaniach, výsluch B.. I. ani obžalovaný ani obhajca nenavrhol. Asi zjavne vedia, prečo tak neurobili, pretože štýl ich klamlivej obhajoby vychádza len v písomnej podobe a bez akéhokoľvek reálneho základu. Tvrdenia obžalovaného považuje za hrubo zavádzajúce aj z toho dôvodu, že ako sa vyjadril aj pred súdom v rámci svojho podnikania a pracovnej činnosti pracuje a aj poľuje vo viacerých revíroch v Prešovskom kraji a nikdy v živote nebol na žiadnej poľovačke s B.. M. I. a čo je nespochybniteľný fakt, bolo by to aj technicky a prakticky jednoducho nemožné, pretože sa denne stretáva s poľovníkmi a pozná ich okruh, no B.. M. I. sa nikdy v poľovníckych kruhoch nepohyboval a pokiaľ má vedomosť, tento nie je a ani nikdy poľovníkom ani len nebol! Z uvedeného dôvodu je toto hrubo zavádzajúce tvrdenie tak opovážlivé, že podľa jeho názoru sa týmto obhajoba dopustila trestného činu ohovárania osoby B.. I., ale i jeho. Je to skutočne bezbrehá drzosť. To, že s ním B.. I. spísal trestné oznámenie na prokuratúre, je výsostne účelové a trápne vyjadrenie, pretože sa osobne na odporúčanie polície dostavil na prokuratúru a to hneď po vyhrážaní a vydieraní zo strany obžalovaného a vtedy ho šéfka prokuratúry odporučila k B.. I., ktorý mal v ten deň pohotovosť a bolo jeho povinnosťou spísať s ním trestné oznámenie. Stačí si ozrejmiť dátumy, keďže posledná vyhrážka mu bola adresovaná obžalovaným na Silvestra 2017 a keďže bol Nový rok a pochopiteľne štátny sviatok, hneď po tom som v prvých pracovných dňoch roku 2018 šiel a chcel podať oznámenie na políciu v A., odkiaľ ma nasmerovali na prokuratúru, nakoľko policajtom v A. je osoba obžalovaného veľmi dobre známa a bez toho, aby prebiehalo vyšetrovanie, či súdne konania skoro 5 rokov, hneď mali v osobe páchatela jasno. Takže v tomto smere tvrdenie obžalovaného Kapraľa a poľutovania hodné vyjadrenia obhajcu o zaujatosti B.. I. voči nemu sú skutočne aktom zúfalstva a ich hanbou. Krajský súd vie, čo je a čo nie trestným činom, preto nech zväží a ak došlo týmito tvrdeniami k trestnému činu voči jeho osobe a osobe prokurátora, nech vo veci koná. Rovnako tak mohol aj on namietat zaujatosť prokurátora, pretože nie je tajomstvom, že tento prokurátor pochádza z malej obce A., tak ako obžalovaný a jeho podarená rodina, ale nebudem sa predsa takýmto spôsobom diskreditovať a k tomu znižovať. Nie je žiadnym tajomstvom vzťah obžalovaného, jeho rodičov a B.. B. C., ktorý pochádza z obce A. a je susedom obžalovaného, resp. domu jeho rodičov, nakoľko tento býva ešte s rodičmi, pričom sám obžalovaný tvrdí, že s B.. B. C. sú rodina, dokonca dcéra B. C. by mala byť krstnou mamou jeho bratovi. B. C. a jeho mama, ktorá je policajtkou dnes už zaniknutého oddelenia hraničnej polície E., mu zaručujú imunitu a to aj v tomto prípade. Zistil, že B.. C. pôvodne pracoval aj na Krajskom súde v Prešove a tak určite osobne pozná aj sudcov prejednávajúcich tento prípad. Hodnotí z hľadiska štatistického aj rozhodovaciu činnosť B.. Z. pred rozhodnutím vo veci ako po nej, pričom obdobné prípady spravidla končili väzobne a s oveľa prísnejším trestom ako v tomto prípade, preto nie je absolútne na mieste pre ponaučenie obžalovaného mu uložiť minimálne prísnejší podmienený trest. Poukázal tiež na to, že obžalovaný má osobne poznať (má s ním poľovať) N. V., syna prokurátora z Krajskej prokuratúry v O., keď jeho matka má byť v príbuzenskom pomere k B.. C.. Napokon musí zvýrazniť aj skutočnosť, že snaha obžalovaného, resp. jeho obhajcu za každú cenu dosiahnuť preskúmanie veci na Generálnej prokuratúre prostredníctvom inštitútu podľa § 363 Tr. poriadku si nemôže spojiť s ničím iným, ako skutočnosťou, že na GP SR pracuje ako prokuratorka B.. C., manželka JUDr. C., z toho potom malo prameniť aj ich presvedčenie, že vec bude určite zrušená pre nezákonnosť a nebude ani podaná obžaloba. Až neuveriteľne preto vyznieva fakt, že za týchto okolností súd odsúdil obžalovaného, aj keď len symbolicky. Aj B.. Z., advokát obžalovaného až zo A. G. Z. podľa neho osobne pozná B.. C., pričom má pravidelne zastupovať aj osoby z jeho blízkeho okolia. Z pohľadu uvedeného je preto obžalovaným a jeho obhajcom absolútne nemiestne takto osočovať osobu poškodeného, no predovšetkým osobu prokurátora B.. I.. Súdu tiež do pozornosti dáva, že v tomto prípade na strane obžalovaného je pomerene veľa náhod, ktoré celému prípadu dávajú zvláštny význam. Je podľa jeho názoru úplne jednoznačné, že tak obžalovaný ako aj jeho obhajca od počiatku klamú a snažia sa spochybníť všetko, čo sa dá, no nerátali, že polícia a prokuratúra vec vyšetrí tak, ako sa patrí. Má za to, čo považuje aj za podstatné zdôrazniť, že práve toto stresujúce obdobie, kedy sa mu vyhrážal, či posielal za ním F., jeho manželka bola tehotná a žiaľ bohu v dôsledku neustáleho stresu a strachu

potratila a to mu nikdy v živote nezabudne. V tom období bol nútený si kúpiť zbraň, a to pištoľ, ktorú bol nútený nosiť na osobnú ochranu. Dokonca pred vlastným otcom zatajil to, že sa dohodli na ukončení spolupráce a na vyrovaní. Dôkazom toho, že obžalovaný klamal a zavádzal vlastného otca, je to, že jeho otec mu volal a domáhal sa zaplattenia výplaty jeho synovi. Samozrejme mu nezabudol adresovať pár teplých slov typu, že doňho vrazí nôž a podobne. Pritom je nespochybniteľné, že osobne obžalovanému vzhľadom na už uvedené okolnosti nikdy nič nedlhoval. Ďalej zvýraznil, že nemôže považovať za náhodu, aj z pohľadu vyhrážok obžalovaného uvedených v SMS správach, že zhoria jeho vozidla a pracovné stroje a zhorí on aj jeho manželka, keď mu dňa 28.06.2021 zhorela jeho ťahačová súprava, kde na teraz neznámy páchatel' v čase okolo 03.40 hod. (na OR PZ v Humennom, pod ČVS: ORP-302/1-VYS-HE-2021) polial neznámou horľavinou jeho techniku a kým došli hasiči, zhorel ťahač aj náves do tla a vznikla mu škoda vo výške najmenej 21.730,- eur. Ďalej vysvetlil, že jeho vzťahy s obžalovaným sú dostatočne vyjasnené, bolo jasne preukázané, že preňho vykonával činnosť, síce krátko, ale i počas toho mu spôsobil podstatnú škodu, pretože hneď na začiatku sa tváril ako najlepší strojník a šofér široko ďaleko. Žiaľ opak bol pravdou a onedlho bol nútený s ním spoluprácu ukončiť. Napriek tomu, že jemu spôsobená škoda oveľa prevyšovala jeho zárobok, s obžalovaným spravil dohodu, veci vyriešili chlapsky a na konci ju uzatvorili tým, že časť jemu spôsobenej škody bude kompenzovaná z jeho odmeny a časť mu i napriek tomu zaplatí. Pohybuje sa a pracuje v oblasti lesníctva, pozná dostatočne dobre miestne pomery a garantuje, že nikto z oboru by sa k nemu takto nezachoval. Časom zistil, že obžalovaný klamal vlastnému otcovi a nepriznal sa mu, že mu spôsobil dosť vysokú škodu a to, že dostal časť odmeny, zvalil naňho s tým, že mu jednoducho nezaplatil. Až keď mu ozrejmil okolnosti tak, odvtedy sa jeho otec neozval. Obžalovaný však neprestal a pri stretnutiach sa z jeho strany začali objavovať už spomínané gestá a grimasy naznačujúce usmrtenie. Prostredníctvom trestnej veci v ich kraji známeho ako Q. M. poukázal na smiešne mierny trest pre obžalovaného v posudzovanom prípade. Je úbohé zo strany obžalovaného a obhajcu označiť ho ako neplatiča jeho zamestnancom, pretože absolútne ani zďaleka to pravdou nie je. Má stabilných zamestnancov, resp. živnostníkov dlhodobo a za všetko asi vypovedá fakt, že ani obžalovaného nenechal bez odmeny, ale seriózne sa s ním snažil chlapsky dohodnúť. Okrem toho pokiaľ vie, nevyplatenie mzdy je trestným činom, no dodnes nebol za takýto trestný čin trestne stíhaný a dokonca čo sa dosť čuduje, sám obžalovaný ani jeho obhajca nevysvetlili, prečo vlastne naňho aj napriek tvrdeniam o nevyplatení mzdy nikdy trestné oznámenie nepodali, resp. nebola podaná ani len civilná žaloba. Vzhľadom na to, že takáto žaloba nikdy voči nemu nebola podaná zo strany nikoho a rovnako ani takéto trestné oznámenia, preto obžalovaný ako aj obhajca iba hanebne klamú a opovážlivo zúfalo zavádzajú súd, čo by podľa jeho názoru malo byť patrične postihnuté tiež. Ak obhajoba chcela pripojením neoznačeného spisu k osobe T. C. tiež spochybníť jeho povesť, tak on poukazuje na minulosť obžalovaného pod číslom ČVS: ORP354/SV-HE-2012, kde v tejto veci by mal byť obžalovaný podozrivý zo spáchania lúpežného prepadnutia formou spolupáchateľstva, nehovoriac o tom, že pri podávaní trestného oznámenia bol príslušníkmi polície okamžite nasmerovaný na Okresnú prokuratúru v Humennom, keďže osoba obžalovaného bola polícii už dobre známa. Otázka však znie, čím je podporená obhajoba obžalovaného, ktorý mal jasný motív vylákať od neho peniaze, pretože pred vlastným otcom tvrdil, že nedostal výplatu. V čase zasielania vydieračských sms správ bol na mieste činu a tieto boli zaslané z jeho mobilného telefónu, do ktorého prezieravo vložil ukrajinskú SIM kartu. Sám vyšetrovateľ mu povedal, že v čase zasielania správ bola v telefóne nájdená fotografia obžalovaného tzv. selfie s jeho priateľkou, takže tomu, že mu mal telefón vziať neznámy Ukrajinec a zasielať bez jeho vedomia jemu sms správy, tak tomu hádam nemôže uveriť ani on sám. S úctou k súdu v Humennom ale i Prešove nepraje ani jednému zo sudcov, ktorí túto vec riešili, či budú riešiť, zažívať pocity, aké zažíval on a hlavne jeho manželka. V situácii keď mu o takmer 10 rokov mladší chlapec začal ukazovať výhražné gestá, si sprvoti nevedomoval, o čo vlastne ide. No postupom času, keďže A. je malé mesto, si gestá obžalovaného začala s nepokojom všímať aj jeho manželka a túto musel klamať, kým sa dalo. Určite však každý súdny človek uzná, že keď dostal výstrahu v podobe informácie, že ho po A. hľadajú F. a chcú odo neho vytláčať peniaze, tieto veľmi príjemné zistenia veru nie sú asi pre nikoho. Asi ani nemožno zdravým rozumom uvažovať o tom, že títo keďže ho v A. reálne opakovane hľadali, prišli dať si s ním priateľskú kávu. Svedok C. jasne vypovedal, že vymáhali peniaze pre M., ktorého takto každý naokolo oslovuje a každý vie, že je to obžalovaný C.. Dokonca ich od fotil a predložil fotografie vydieračov polícii. Boli uvedené aj mená osôb, ale bližšie vypočutí neboli. Nahovárať si, že do A. prišli zadarmo a len tak, bez toho, aby ich tu poslal obžalovaný, je absurdné. Obžalovaný sa rád a často oháňal známostami na Ukrajine, kde aj často chodil, pretože jeho dedo je Ukrajinec a početnú rodinu aj keď žije v A., má na F.. Obžalovaný ma teda ujov, tety, bratrancov a ostanú rodinu na F.. Taktiež sa rád a často oháňal oplzlými ukrajinskými nadávkami, ktoré sú totožné s tými, ktoré boli adresované jemu formou vyhrážok. Tam je ten rukopis konania obžalovaného jednoducho neprehliadnuteľný a nespochybniteľný. Nedá sa

mu tiež nevyjadriť k prekladu výhražných slov, ktoré mi boli formou sms adresované. Tieto slová patria k najdrsnejším nadávkam a vyhrážkam a ich preklad je len slabučkým odvarom ich skutočného významu. Samozrejme chápe, že pred súdom treba byť slušný, ale prekladateľ, jednak asi nikdy nepoznal skutočný význam slov, alebo chcel byť až mimoriadne slušný. Keďže býva a pracuje v okolí hranice, pozná význam slov celkom reálne, aj keď ukrajinsky nehovorí. Napr. „blyat“ je výraz pre tú najšpinavšiu špinavú kurvu. Výraz pošol ty na cher, je ani len zo srandy neznamená - išiel by si do pekla, ako tvrdí prekladateľ, ale má praktickejší význam niečo ako skončíš, skončil si, koniec Ti, si vybavený, niet Ti pomoci a podobne. Prosím pekne priemerne inteligentnému človeku je jasné, že výraz zhorili Timberjack a tvoja suka Z. ani náhodou neznamená to, čo uviedol prekladateľ a síce, že bodaj by si sa prepadol, zomrel Ty a tvoja fľandra, pobehlica A.. V tomto bode absolútne obžalovaný nehovorí o ňom a aj bez akéhokoľvek prekladu musí byť každému jasné, že tento výraz znamená, že „zhorí môj Timberjack a moja žena Z.“ Výraz suka po ukrajinsky je veľmi blízky výrazu blyat a znamená veľmi hrubú pohŕdavu urážku ženy ako takej. Timberjack je značka lesného pracovného ťažbového stroja, ktorý vlastním a o ktorom obžalovaný vedel, že ho vlastním. Je hádam jasné, že týmto obžalovaný mi dal jasne najavo, že mu zhorí tento stroj spolu s ním zhorí aj jeho manželka o ktorej vedel, že sa volá Z. a nejde o hlúposť prekladateľa, aby sa on prepadol pod zem. Na ladno neznamená na dobro, ale skôr definitívne, konečne. Výraz „u teba konečno vso teper“, s istotou neznamená to, čo uvádza preklad a to, že Ty máš teraz všetko, lebo toto samotná podstata textu aj bez prekladateľa je jasné, že vylučuje. Tento výraz znamená v bežnej reči to, že teraz si definitívne skončil, si na konci, ale i je po tebe, a ak mám byť vulgárny i že máš po p....Absolútne nepresvedčivý je ten preklad už aj z toho dôvodu, že ak prekladateľ uvádza pri preklade „pošol ty na cher“ - chod do pekla, na inom mieste pri preklade slova Ty cheru...už uvádza preklad „Ty kokoť. Zvláštne a úplne nepresné. Úplne zle preložil a významovo úplne do protismeru podal význam prekladateľ až to vyznieva úmyselne a zámerne. Ako môže výraz „oboravys sa cheru“, niekto vôbec preložiť ako „osral si ma, oklamal si ma..? Ved' preboha bez toho, aby niekto vôbec vedel ukrajinsky, mu musí byť zrejmé, že obžalovaný sa pýta jasne, obosral si sa ty cheru? Úplne na priamo to znamená predsa, či som sa posral.. nie a v žiadnom prípade, že on osral, či oklamal jeho. To snáď ten prekladateľ ani len zo žartu nemohol myslieť, takú hrubú nepravdu uviesť. Zo všetkých týchto okolností, ktoré uviedol, je podľa neho jednoznačné, že celé konanie obžalovaného smerovalo k tomu, aby jeho a jeho manželku zastrašil, vyvolal v ňom pocity, že jedine v prípade, ak mu zaplatí neexistujúci záväzok, budem mať pokoj. Je v dnešnej dobe nemysliteľné, aby sa praktizovali veci z 90-tých rokov a jeho po A. mali hľadať Ukrajinci a doslova ho vypaľovať. Toto podľa súdu je vyhrážanie? Podľa jeho názoru a radil sa aj s advokátom a aj známi policajti jednoznačne potvrdili, že to vydieranie jeho osoby je a dokonca zaznel aj názor, že takéto konanie by malo byť hrubým nátlakom. Je hanebné aj zo strany súdu, že takto konanie kvalifikoval, lebo keď si prečítal odôvodnenie rozsudku, veľmi presvedčivé veru nie je. Nebolo objasnené, aby dôvody na zmenu skutku oproti obžalobe tak ako to pomenoval súd, vôbec boli. Celý rozsudok skôr vyznieva ako obhajoba obžalovaného a doslova nutnosť ho odsúdiť, lebo polícia a prokuratúra konali tak precízne, že inú možnosť súd ani nemal. Pokiaľ by mal info o osobe obžalovaného skôr, v živote ho nezamestná. A pokiaľ by vedel, že mal vo svojom živote lúpež v kukle a palicou určite pri prvom náznaku idem podať trestné oznámenie. V tomto ho trochu podcenil a až následne sa dozvedel, že sa lieči u psychiatria a berie lieky „na hlavu“ pretože bol na ňu operovaný a je ŽTP. Je ale pozoruhodné, že takýto človek vôbec má vodičský preukaz a čo je úplne katastrofálne a skutočne nebezpečné, že dokonca je držiteľom zbrojného preukazu a vlastní zbraň. O tomto nech si už spraví záver každý a je zvedavý, ako toto odôvodní krajský súd, pretože tento rozsudok bude medializovať, nech verejnosť vie, ako sa na Slovensku spravodlivo rozhoduje. Za jedno vulgárne slovo manželke okorenené vyhrážkou, že ju zabije, dostáva páchatel' v 99% prípadov basu a je vo väzbe, túto ma hľadajú Ukrajinci, sú mu posielane smrťou sľubujúce správy a všetko možné a vybaví sa to pokutou ako za priemerné prekročenie rýchlosti. Je mu jasné, že cieľom uloženia takéhoto trestu je to, aby obžalovaný nemal problém na úseku zbraní a streliva, pretože pri peňažnom treste po jeho zaplatení môže poľovať ďalej, môže sa pokojne ďalej vyhrážať a možno aj svoje konanie a vyhrážky dokončiť. Nebude náhoda, pretože ako som už uviedol, v zásade s nikým iným v živote problém nemal, že mi pred nedávnym časom zhorel lesný ťahač aj s návesom presne spôsobom, aký mi sľuboval obžalovaný. Prosím pekne názor nech si spraví každý sám. Ani v tomto konaní sa do poslednej chvíle nepriznal, klame zavádza a falošne ohovára kde koho, len aby on vyzeral ako obeť. V tomto prípade však prestrelil a určite sa mu ani nesnívalo, že bude dokázané, že sms správy posielal on zo svojho mobilu a zvlášť presne z Ukrajiny, keďže si vymenil sim karty. V tom skutočne len musí poďakovať polícii a prokuratúre, že to vôbec dokázala, čo považuje za malý zázrak. Ináč by sa mu obžalovaný len falošne vysmial do tváre tým svojím pohŕdavým úsmevom, lebo on je rodina C.. Obžalovaný okrem toho uráža jeho brata P. I., že mu nezákonne zadržal vodičský preukaz, čo v našich končinách tiež každý vie, že pravdou nie je. V policajných kruhoch chyrovali legendy a všemožných

anonymoch na adresu P. I., ktoré sa začali objavovať po tom, ako bol obžalovanému vodičský preukaz zadržaný. Samozrejme páchatel je neznámy. Ja som neplatič a agresor, prirodzene, len to, koľko má obžalovaný dopravných priestupkov svedčí o tom, že konanie polície a ani prokuratúry nebolo voči nemu také, ako si predstavoval, ale bolo určite zákonné, čo nakoniec aj keď cez zuby, ale potvrdil aj súd. S vierou o spravodlivé a zákonné rozhodnutie aspoň čiastočne načrtol pozadie, o aké v tomto prípade ide. Žiadam preto aj v záujme ochrany jeho rodiny, aj keď jeho odvolanie nemôže smerovať k otázke viny a trestu, uloženie prísneho trestu obžalovanému v takom rozsahu a takej razancii, aby toto jeho konanie zanechalo v ňom takú spomienku, aby sa poučil a už nikdy sa takto k nikomu nesprával. Rozhodnutie očakáva i viacero mojich známych z radov polície, ktorí patrične okomentovali i rozhodnutie Humenského súdu, ktorým rozhodnutie v otázke viny a trestu budem prirodzene tlmočiť a vo finále, pokiaľ mi bezpečnosť nevie zaručiť štát, budem nútený riešiť to cez médiá.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a po takomto preskúmaní zistil nasledovné.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Svoje skutkové závery súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu presvedčivo odôvodnil, preto sa krajský súd s jeho argumentáciou plne stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred okresným súdom - konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný - krajský súd nemal dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať) dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o skutkových zisteniach tak, ako sa preniesli do skutkovej vety odvolaním napadnutého rozsudku.

Krajský súd preto upriamil pozornosť predovšetkým na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovaného a okresného prokurátora, pričom zohľadnil len tie, ktoré sú právne relevantné, týkajúce sa podstaty (predmetu) konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovaného a určeného druhu a výmery trestu.

Krajský súd súčasne pri tomto postupe zistil existenciu skutočností rozhodných pre úpravu znenia skutkovej vety odvolaním napadnutého rozsudku, ako bude neskôr vysvetlené, no najmä druhu a výmery trestu, išlo však iba o také skutočnosti (nedostatky), ktoré na podklade dokazovania už vykonaného okresným súdom po úprave výroku o vine (bez zmeny skutkového stavu) a nadväznosti na to aj treste bolo možné napraviť aj v odvolacom konaní, čo bol aj dôvod pre zrušenie rozsudku okresného súdu vo výroku o vine a treste postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/,d/,e/, ods. 3 Tr. poriadku, kde následne krajský súd na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozsudkom sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súčasne platí, že podstatná časť odvolacích námietok obžalovaného, ktorými argumentoval, už boli prednesené v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj krajský súd osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňa o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovaného O. C..

Na tomto mieste krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov, bez toho,

aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov produkovaných ako v prospech, tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov a teda, či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybniť, či dokonca vyvrátiť a to do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

V nadväznosti na uvedené krajský súd zistil, že obsah odvolacích námietok obžalovaného nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotí a vykladá vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými, produkovanými v rámci dokazovania.

V prvom rade obžalovaný v rámci argumentácie uvedenej v odvolaní namieta, že v prípade vyvedenia trestnoprávnej zodpovednosti za konanie opísané I. skutku rozsudku neboli produkované dôkazy, ktoré by ho jednoznačne a bez rozumných pochybností mali usvedčiť zo spáchania tohto konania, keďže okresný súd svoju argumentáciu založil len na výpovedi poškodeného, prípadne výpovedí jeho manželky, bez existencie ďalších či už priamych, resp. nepriamych dôkazov, ktoré by tieto tvrdenia poškodeného potvrdzovali, čo podľa dlhodobu ustálenej rozhodovacej praxe súdov je neprípustné a takýto postup je možné považovať za nezákonný.

Krajský súd po zhodnotení obsahu o výpovedi jednak poškodeného O. C., tak aj jeho manželky A. C. zisťuje, že po obsahovej stránke sú v podstatných skutočnostiach totožné a logicky vystavané, obaja bez zásadných rozporov zo svojho pohľadu opisujú náhodné stretnutia s obžalovaným, v čase kedy boli spolu v motorovom vozidle a obžalovaný im má ukazovať výhražne gestá. V tomto kontexte ich výpovedí zjavne nie sú úplne totožné a nejavia sa ako tzv. "cez copyright", čo by navodzovalo podozrenie, že minimálne výpoveď manželky poškodeného bola vopred ovplyvnená, nacvičená účelovo v prospech výpovede poškodeného. Práve naopak, ako poškodený tak jeho manželka A. C. zjavne podľa vlastnej prežitej skúseností opisujú, bez zásadných rozporov, tieto náhodné stretnutia s obžalovaným, aké gestá a akým spôsobom im mal ukazovať a čo bolo ich následkom a teda, že boli spôsobilé vzbudiť u nich obavu o ich zdravie, či dokonca život a teda v takej kvalite intenzite ako to predpokladá zákonodarca ustanovení § 360 ods. 1 Tr. zákona pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania.

Súčasne platí, že už len z výpovede obžalovaného predsa plynie, že tento mal motív sa voči poškodenému takto správať, keďže opakovane verbalizoval, že pociťoval krivdu zo strany poškodeného, pokiaľ mu nezaplatil za vykonané práce v máji roku 2017 a skutočnosť, že tom čase v motorovom vozidle mala byť aj manželka poškodeného nevyklucuje predsa fakt, že tak obžalovaný konal v prítomnosti oboch.

Napokon z obsahu znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie M.. Q. O. plynie, že u obžalovaného nemôže v kontexte záznamov v priestupkovom spise vylúčiť, že v prípade pre neho záťažových situáciách má tendencie k agresívnej reaktivite s rysmi afektívnej dráždivosti, lability a impulzivity, čo len dopĺňa krajským súdom prezentovaný záver o dôvodnosti vyvedenia trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného za posudzované konanie opísané v I. skutku rozsudku.

Ďalej obžalovaný k skutku II. v odsudzujúcom rozsudku namieta, že v rámci obhajoby už počas konania pred súdom poukazoval na to, že znalecký posudok č. 25/2018 vypracovaný B.. T.. P. I., je nezákonný a preto nie je možné na neho prihliadať, resp. na ňom založiť vinu obžalovaného a to z tohto dôvodu, že dôkazy, ktoré boli zabezpečené z mobilného telefónu obžalovaného O. C., sú nezákonné a rovnako preto, že obrazové prílohy mobilného telefónu poškodeného boli získané pre účely dokazovania nezákonne.

Krajský súd k predneseným námietkam z obsahu spisu zistil, že už v zápisnici o výsluchu osoby O. C. ako oznamovateľa trestného oznámenia podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku zo dňa 24.01.2018 poškodený výslovne zdôraznil, že vyšetrovateľovi dobrovoľne predložil k nafoteniu SMS správy, ktorému boli zaslané jednak podľa neho z ukrajinského telefónneho čísla +XXXXXXXXXXXX, z ktorého mu boli adresované výhražné SMS a jednak z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, ktoré v čase, keď u neho

pracoval, mal používať obžalovaný. Tieto správy sú súčasťou fotodokumentácie vyhotovenej v uvedený deň na čl. 47-51.

V nadväznosti na uvedené zistenie je potrebné len zvýrazniť, že poškodený O. C. ako oznamovateľ skutočností nasvedčujúcich tomu, že existuje podozrenie, že došlo k spáchaniu trestného činu pri doplnení svojho trestného oznámenia zo dňa 04.01.2018 v rámci postupu podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku, tak ako to procesný predpis predpokladá, na výzvu vyšetrovateľa, aby preukázal svoje tvrdenia o doručení výhražných SMS z telefónneho čísla s ukrajinskou predvoľbou, vyšetrovateľovi obsah týchto SMS správ dobrovoľne odovzdal na ich zdokumentovanie pre účely následného dokazovania trestnom konaní.

Ako správne argumentoval intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí momentom doručenia týchto SMS správ adresátovi, s ktorými sa mal možnosť oboznámiť, sa obsah týchto správ, ak sa tak adresát rozhodne, stáva verejným obsahom, preto získanie tohto listinného dôkazu má oporu v procesnom predpise, čo zodpovedá aj ustálenej rozhodovacej praxi súdov s odkazom na zjednocujúce stanovisko NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR publikované pod č. R 33/2019 kde z právnej vety pod II., vyplýva:

Podkladom pre vznesenie obvinenia (pre skutkový, právny a personálny záver podľa § 206 ods. 1 Tr. poriadku) môžu byť teda dôkazné informácie zistené postupmi podľa Tr. poriadku po začatí trestného stíhania, zistené takými (dôkazne využiteľnými) postupmi podľa Tr. poriadku alebo podľa osobitného zákona (označeného vyššie) pred začatím trestného stíhania, zistené trestným oznámením, ako aj mimodôkazné informácie zistené (v kontexte § 199 ods. 2 a § 206 ods. 2 veta prvá 1 Tr. poriadku rovnocenne s trestným oznámením) "inak" a zistené postupom podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku. Rovnaké informačné zdroje (okrem dôkazov vykonávaných už po začatí trestného stíhania) sú podkladom pre skoršie samostatné začatie trestného stíhania (len "vo veci"), ku ktorému dochádza postupom podľa § 199 ods. 1 až 4 Tr. poriadku.

Ďalej zo zápisnice o vydaní veci podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku zo dňa 16.05.2018 ČVS: ORP 33/1-VYS-HE-2018 na čl. 52 vyplýva, že O. C. ako vyzvaná osoba pred vydaním veci bol riadne poučený o svojich právach a povinnostiach v zmysle zákonných ustanovení § 89 ods. 1, ods. 2, § 129, § 130 ods. 1 ods. 2 Tr. poriadku ako aj ED o ľudských právach a základných slobodách konkrétne článku 6 o zákaze seba obviňovania, kde výslovne vyhlásil, že poučeniu porozumel a dobrovoľne vydáva vec mobilný telefón značky myPhone, model Hammer Q. M L. IMEI - XXX XXXXXXXXXXXXX, XXXXXXXXXXXXXXXX a SIM karty XXXXXXXXXXXX - na účely trestného konania a súčasne aj dobrovoľne poskytuje informáciu o aktivácii SIM karty prostredníctvom PIN kódu XXXX. Ďalej z uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 22.06.2018 ČVS: ORP 33/1-VYS-HE-2018 na čl. I. 53-54 a zápisnice o vrátení veci na čl. 55 vyplýva, že hore označený telefón vrátane SIM karty bol dňa 27.06.2018 osobne vrátený O. C.. Uvedené už len dopĺňa obžalovaný vo svojej výpovedi zo dňa 27.06.2018 v procesnom postavení svedka na čl. 36-39, kde hneď v úvode výslovne uviedol, že sa tento deň dostavil na OKP OR PZ Humennom, aby si prevzal svoj mobilný telefón, ktorý dňa 16.05.2018 dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi za účelom znaleckého skúmania.

K opísanému spôsobu a okolnostiam, za akých mal obžalovaný v tomto čase ako podozrivý dobrovoľne a po zákonom poučení vydať telefón aj so SIM kartou na účely trestného konania - znaleckého dokazovania, krajský súd len dopĺňa, že týmto prejavom vôle v tom čase O. C. súhlasil a odovzdal k dispozícii celý telefón vrátane jeho obsahu jeho pamäťovej stopy, z tohto dôvodu v posudzovanom prípade nebol dôvodný postup podľa § 90, § 91 Tr. poriadku a násl. tak, ako to tvrdil obžalovaný prostredníctvom obhajoby v odvolaní. (Pozri primerane uznesenie ÚS sp. zn. II. ÚS 341/2019 zo dňa 21.11.2019).

Vzhľadom na doposiaľ uvedené, krajský súd preto považuje procesný postup orgánov činných v trestnom konaní pri zabezpečení obžalovaným namietaných dôkazov pre účely znaleckého skúmania znalca B.. T. P. I. pre odbor kriminalistika, odvetvie kriminalistická informatika, kriminalistická fotografia, za súladný s procesným predpisom, preto považuje znalecký posudok č. 25/2018 menovaného znalca za dôkaz vykonaný zákonne, z ktorého je zrejmé, aký postup, metódy pri znaleckom dokazovaní použil, akým spôsobom sa dopracoval k záverom v ňom uvedeným, ktoré po vecnej stránke napokon ani obžalovaný nespochybňoval.

K odvolacej námietke obžalovaného, že v tomto trestnom konaní, ešte v prípravnom konaní, bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, lebo vecne a miestne príslušným prokurátorom, ktorý mal rozhodovať o jeho sťažnosti voči uzneseniu vyšetrovateľa OR PZ, Oboru kriminálnej polície v Humennom ČVS: ORP 33/1-VYS-HE-2018 zo dňa 18.12.2018 o vznesení obvinenia, mal byť krajský prokurátor, lebo dozorujúci prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom B.. M. I. (voči ktorému vzniesol obvinený aj námietku zaujatosti), dal vyšetrovateľovi výslovný príkaz, aby O. C. vzniesol obvinenie a to konkrétne v odôvodnení uznesenia zo dňa 19.10.2018 sp. zn. 2Pv 59/ 2018, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku na podklade sťažnosti poškodeného O. C. zrušil uznesenie vyšetrovateľa OR PZ, Oboru kriminálnej polície v Humennom ČVS: ORP 33/1-VYS-HE-2018 zo dňa 29.06.2018 o postúpení trestnej veci (v štádiu začatia trestného stíhania vo veci) v posudzovanom prípade na prejednanie príslušnému úradu ako priestupok a uložil vyšetrovateľovi, aby znovu vo veci konal a rozhodol, nakoľko sťažnosťou napadnuté uznesenie považoval za nezákonné a neodôvodnené.

K prezentovanej námietke obžalovaného krajský súd z obsahu spisu zisťuje, že v procesnom štádiu začatia trestného stíhania „vo veci“ B.. M. I., v odôvodnení označeného uznesenia, ktorým malo byť toto konanie v tom čase podozrivého O. C. vyšetrovateľom posúdené v rámci priestupkového konania, po zhodnotení v tom čase doposiaľ produkovaných dôkazov a skutočností z nich plynúci a ich právnom posúdení, dospel k záveru, že v posudzovanom prípade neboli splnené kritériá a to najmä z pohľadu aplikácie materiálneho korektívu z hľadiska závažnosti konania, ktorého sa má dopustiť v tom čase podozrivý O. C. podľa ust. § 10 ods. 2 Tr. zákona. Súčasne platí, že z odôvodnenia tohto zrušujúceho uznesenia nevyplýva žiadny príkaz pre vyšetrovateľa, resp. pokyn dozorujúceho prokurátora tak, ako to predpokladá ust. § 230 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku, aby v tom čase osobe podozrivej zo spáchania posudzovaného skutku, vyslovene a konkrétne O. C. vzniesol obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona. V záverečnej časti (strana 4) v odôvodnení tohto uznesenia sa uvádza, že hore načrtnutý postup, ktorý bude konkretizovaný samostatným pokynom pre vec realizujúceho vyšetrovateľa PZ, je prirodzene demonštratívny, a preto bude úlohou vyšetrovateľa vykonať aj všetky ďalšie procesné úkony, ktoré sa za konkrétnej skutkovej a právnej situácie budú javiť ako vhodné a účelné na náležité objasnenie a posúdenie predmetnej veci.

Označené uznesenie menovaného prokurátora bolo následne predložené spolu so sprievodným listom vyšetrovateľovi, je potrebné zdôrazniť nie s pokynom, v ktorom jeho obsahu menovaný prokurátor konštatuje, že po vykonaní previerky vyšetrovacieho spisu zistil, že sťažnosť poškodeného je dôvodná. Súčasne ukladá vyšetrovateľovi, aby spôsobom naznačeným v samotnom uznesení vykonal všetky procesné úkony smerujúce k objektívnemu zisteniu skutkového stavu, zhrnúc opätovne svoje právne úvahy, ktoré opieral o zistený skutkový stav vyšetrovateľovi dáva tiež do pozornosti, že spôsob a okolností, za akých sa mal podozrivý (v tom čase stále len v rovine dôvodného podozrenia) hodnoteného skutku dopustiť, presahuje rámec závažnosti tak, aby toto konanie mohlo by prejednané len v rámci priestupkového konania.

Za danej situácie krajský súd konštatuje, že z takéhoto postupu konajúceho prokurátora B.. M. I. nie je možné vyvodit' priamy príkaz, resp. pokyn podľa ust. § 230 ods. 2 písm. a/ Tr. poriadku, preto aby vyšetrovateľ ako procesne nezávislý orgán činný v trestnom konaní v rámci úkonov trestného konania, v štádiu prípravného konania, vzniesol obvinenie pre žalovanú trestnú činnosť obžalovanému O. C..

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na rozhodovacia činnosť súdov konkrétne v tomto prípade na uznesenie NS SR sp. zn. 2Tost/13/2017 zo dňa 13.06.2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 72/2017 z právnej vety, ktorého plynie:

Ak prokurátor ruší uznesenie policajta, môže mu v odôvodnení svojho rozhodnutia a to aj v prípade uvedenom v § 230 ods. 2 písm. e) Tr. poriadku nariadiť vykonanie úkonu (§ 194 ods. 5 Tr. poriadku) - vydanie konkrétneho uznesenia; taký procesný prejav vôle prokurátora je zároveň jeho záväzným pokynom v zmysle § 230 ods. 2 písm. a) Tr. poriadku. Musí však ísť o jednoznačne vyjadrenú povinnosť, nie o zvažovanie určitého postupu policajtom na základe prokurátorom označených (už zistených alebo následne zisťovaných) okolností.

Iba jednoznačne vyjadrený pokyn v zmysle predchádzajúcej vety vylučuje prokurátora z rozhodovania o sťažnosti proti dotknutému (následne vydanému) rozhodnutiu policajta v zmysle § 190 ods. 2 písm. a) (alternatíva druhá), § 31 ods. 3 (veta posledná) Tr. poriadku.

Opierajúc sa o uvedené skutočnosti a právne úvahy vo svojom súhrne krajský súd považuje túto odvoláciu námietku obžalovaného za nedôvodnú.

K ďalšej časti odvolacích námietok obžalovaného, v ktorých argumentuje, že podstatné dôkazy pred vznesením obvinenia obžalovanému boli do vyšetrovacieho spisu získané namietaným, pre zaujatosť voči v tom čase podozrivému O. C., dozorujúcim prokurátorom B.. M. I. - ktorý mal byť podľa obhajoby zaujatým v posudzovanom prípade vo vzťahu k osobe obžalovaného jednak pre konflikt obžalovaného s jeho bratom, ktorý pôsobí ako príslušník Policajného zboru (pri zadržaní vodičského preukazu) a jednak z toho dôvodu, že menovaný prokurátor sa mal osobne poznať s poškodeným ako priateľ (spolu mali poľovať), krajský súd z obsahu spisu zistil nasledovné.

Procesne relevantné úkony menovaného prokurátora v rámci prípravného konania je možné sumarizovať tak, že mal prijať trestné oznámenia poškodeného dňa 04.01.2018 a nasledujúci deň 05.01.2018 dal pokyn na začatie trestného stíhania vo veci podľa § 199 ods. 1 Tr. poriadku, podal tiež návrh na vydanie príkazu na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke podľa § 116 ods. 1 Tr. poriadku (ako správne argumentuje obžalovaný v odvolaní, tento príkaz vydaný na návrh už uvádzaného prokurátora bol bez dôkazného významu, keďže predmetom skúmania a dokazovania neboli údaje o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, ale údaje obsiahnuté priamo v pamäti telefónu tzv. extrahovaní dát z telefónu, ktorý dobrovoľne vydal za tým účelom na znalecké skúmanie obžalovaný C.), a napokon menovaným prokurátorom bolo aj vydané (už skôr uvádzané) uznesenie zo dňa 19.10.2018 sp. zn. 2Pv 59/ 2018, ktorým podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku na podklade sťažnosti poškodeného O. C. zrušil uznesenie vyšetrovateľa OR PZ, Oboru kriminálnej polície v Humennom ČVS: ORP 33/1-VYS-HE-2018 zo dňa 29.06.2018 o postúpení trestnej veci v posudzovanom prípade na prejednanie príslušnému úradu ako priestupok a uložil vyšetrovateľovi, aby znovu vo veci konal a rozhodol, nakoľko sťažnosťou napadnuté uznesenie považoval za nezákonné a neodôvodnené.

Ako je zrejmé aj z obsahu odôvodnenia uznesenia Okresnej prokuratúry v Humennom zo dňa 19.03.2019 sp. zn. 2Pv 59/2018, menovaný prokurátor už nebol činný v rámci dozoru prokurátora v prípravnom konaní v tejto veci od 24.10.2018, pričom obžalovanému bolo vznesené obvinenie pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona až uznesením vyšetrovateľa OR PZ, Oboru kriminálnej polície v Humennom ČVS: ORP 33/1-VYS-HE-2018 zo dňa 18.12.2018.

Z doposiaľ uvedeného potom vyplýva, že rozhodujúce dôkazy pre vznesenie obvinenia obžalovanému dňa 18.12.2018, predstavovali jednak vyjadrenia poškodeného O. C. v rámci trestného oznámenia, ale aj výsluchom oznamovateľa - poškodeného postupom podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku, v rámci tohto dobrovoľné odovzdanie obsahu SMS komunikácie, no predovšetkým závery znaleckého posudku T.. I. vypracovaného ku dňu 05.06.2018 - inak povedané, pokiaľ poškodený na svojich výpovediach v procesnom postavení poškodeného aj po vznesení obvinenia obžalovanému, kedy už cca dva mesiace B.. I. nebol vo veci činný ako dozorujúci prokurátor, po obsahovej stránke bez zásadných rozporov zotrval a okrem argumentácie obhajoby ktorou spochybňuje zákonnosť vykonania označeného znaleckého posudku (B.. T.. I.) len z toho dôvodu, že podklady rozhodujúce pre znalecké skúmanie boli získané nezákonným spôsobom, čo krajský súd už pri skoršej argumentácii považoval za tvrdenie nedôvodné, bez opory v procesnom predpise, tak potom platí, že v danom prípade vo veci konal vecne a miestne príslušný vyšetrovateľ, ktorý je v súlade s procesným predpisom procesne nezávislý pri vykonávaní týchto dôkazov a v rámci produkovaného dokazovania nebola zistená žiadna skutočnosť na podklade, ktorej by mal byť vyšetrovateľ pri získaní týchto podstatných dôkazov (či už to bol podľa § 196 ods. 2 Tr. poriadku doplňujúci výsluch poškodeného ako oznamovateľa a počas neho ním dobrovoľne vydané SMS správy ich odfotením alebo dobrovoľne obžalovaným v tom čase v procesnom postavení podozrivého vydaný mobilný telefón s výslovným poučením, že ho vydáva na účely znaleckého dokazovania), akýmkoľvek spôsobom z jeho postavenia ako dozorujúceho prokurátora ovplyvňovaný.

Uvedené už len dopĺňa fakt, ako už bolo skôr naznačené, že od 24.10.2018, keď už nebol činný ako dozorový prokurátor B. I., teda až cca po dvoch mesiacov vyšetrovateľ ako procesne nezávislý orgán činný v trestnom konaní rámci prípravného konania vzniesol obvinenie obžalovanému O. C., ktorý si uznesenie o vznesení obvinenia prevzal dňa 03.01.2019. Dňa 04.01.2019 si proti tomu uzneseniu podal sťažnosť, ktorú Okresná prokurátorka v Humennom uznesením zo dňa 19.03.2019 sp. zn. 2Pv 59/2018 ako nedôvodnú zamietla podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a obžalovaný si ho prevzal ešte dňa 29.03.2019, so zvýraznením, že v predmetnej veci od počiatku neexistoval dôvod nutnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 Tr. poriadku. Vo veci konajúci vyšetrovateľ si podľa písomnej správy okresnej prokurátorky zo dňa 19.03.2019 po rozhodnutí o sťažnosti obvineného, označené uznesenie spolu s vyšetrovacím spisom osobne prevzal na Okresnej prokuratúre Humenné dňa 26.03.2019, pričom obžalovaný spoločne so svojím obhajcom (ktorého plnú moc predložil vyšetrovateľovi až dňa 11.03.2019), sa následne zúčastnili záverečného preštudovania spisu dňa 29.03.2019, kde sa mali možnosť oboznámiť s obsahom vyšetrovacieho spisu a dôkazmi, ktoré sa následne preniesli do dokazovania na hlavnom pojednávaní, ktorého sa aktívne obaja zúčastnili. Napokon po záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu vzniesol obhajca obžalovaného námietku, v ktorej upozornil iba na to, že mu doposiaľ nebolo uznesenie Okresnej prokurátorky v Humennom zo dňa 19.03.2019 sp. zn. 2Pv59/2018 doručené, (obvinenému doručené dňa 29.03.2019), keďže majú po jeho doručení zámer podať sťažnosť pre porušenie zákona § 363 Tr. poriadku.

K podstate odvolacích námietok okresného prokurátúra, ktorý mal za to, že z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obžalovaný O. C.' v súvislosti s druhým skutkom obžaloby sa vyhrážal poškodenému O. C., že keď nezaplatí peniaze, zhorí - vyhorí celý, vie, kde je jeho nový Land Cruiser a vulgárne mu nadával, čo bez rozumných pochybností malo naplniť žalovanú trestnú činnosť včítane aj zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, krajský súd uvádza nasledovné.

Je nepochybné, že keď obžalovaný ukazoval poškodenému (ako už bolo skôr hodnotené) opísané gestá, boli tieto spôsobilé vyvolať u poškodeného zákonom predpokladanú obavu podľa § 360 Tr. zákona, obžalovaný mal tiež aj motiváciu, lebo ako sám priznáva, nerozišli sa v dobrom, lebo mu nevyplatil všetky peniaze za vykonané práce, rovnako sám poškodený tieto gestá si pôvodne ani nedával s týmto do súvisu, ale až po novom roku, po doručení výhražných SMS (a ním verbalizovaných telefonátoch s ukrajinsky hovoriacou osobou), keďže sa poškodený (podľa neho) s obžalovaným od rozchodu po vzájomnej dohode ešte v máji 2017, kedy sa mali riadne dohodnúť a rozísť sa „v dobrom“, už potom osobne nekomunikoval.

Poškodený preto uvádza, že prvotným podnetom, keď si to mal dať do súvisu s nevyplatením finančných prostriedkov pre obžalovaného, bol telefonát s otcom obžalovaného. Otec obžalovaného však vypočutý nebol a preto táto skutočnosť tvrdená poškodeným dokazovaním overená nebola. Potom už len nasledovali náhodné stretnutia, pri ktorých mu obžalovaný ukazoval výhražné gestá, ktoré si dal poškodený do súvisu, ako už bolo uvedené, až po SMS - kách na Nový rok. Obsah týchto SMS správ bol riadne zdokumentovaný, stal sa podkladom pre znalecké dokazovanie. No súčasne platí, že obsah telefonátu po Novom roku s obžalovaným, ktorý mu mal vulgárne vynadať a zavesiť, bez vyhrážok v súvislosti s peniazmi, no predovšetkým na to nasledujúci telefonicky hovor s ukrajinsky hovoriacou osobou, ktorá sa mu mala v podobnom obsahu vyhrážať ako v rámci SMS správ na Nový rok - opäť už dôkazne overený nebol a zostala táto skutočnosť len v rovine tvrdenia poškodeného. Rovnako s poškodeným predložených fotografií, ktoré mal vyhotoviť tiež plynie, že sú tam nasnímané tri osoby, no ani jedna z nich (z tých osôb) negestikuluje tak, aby bolo jednoznačne možné bez rozumných pochybností ustáliť, že to boli práve osoby, ktoré by ho mali sledovať, sledovať jeho manželku A. C., či dokonca osoby, ktoré ho boli hľadať u jeho známeho C..

Tiež platí, že svedok Kandrák opakovane zvýrazňoval, že sa s poškodeným O. C. osobne pozná, preto keď ho stretol náhodne na benzínovej pumpe, upozornil ho na to, (že ho majú hľadať nejakí Ukrajinci, pre nejaký dlh), no oproti tomu poškodený C. výslovne uviedol, že ho sám menovaný svedok kvôli tomu zavolať telefonicky. Ďalej svedok C. uviedol, že pri tomto stretnutí oboznámil poškodeného C. s tým, že v boli uňho nejakí Ukrajinci, ktorí sa naňho pýtali, lebo mal dlhovať peniaze za vykonanú prácu nejakému ich známemu - neuvádzali (ani svedok C.) však, že tí Ukrajinci mali výslovne povedať, že peniaze dlhuje obžalovanému C., pričom to si dal C. neskôr sám do súvisu, keď sa o tom dodatočne dozvedel a dozvedel sa to zjavne až potom, čo o tom stretnutí informoval poškodeného. Naopak poškodený C. zase vypovedá, že už pri tomto stretnutí mu mal svedok C. súčasne uviesť, že tieto ukrajinsky hovoriace

osoby mali ako dôvod, prečo sa informujú na jeho osobu poškodeného, spomenúť jeho dlh práve voči obžalovanému C.. Takéto podstatné rozpory vo vyjadreniach oboch menovaných, ako aj snaha svedka C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní sa prispôbiť výpovedi poškodeného (ukrajinsky hovoriace osoby sa mali rovno informovať na nevyplatené finančné prostriedky obž. C.) ich dôkaznú relevanciu v tomto rozsahu zásadne znižujú a minimálne výpoveď svedka C. sa javí ako vykonaná účelovo v snahe pomôcť poškodenému.

Za danej dôkaznej situácie potom prichádzajú do úvahy z hľadiska hodnotenia trestnoprávne relevantného konania obžalovaného O. C. len dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní a to výpovede svedkov poškodených a výsledky znaleckého dokazovania z obsahu dobrovoľne za tým účelom vydaného telefónu obžalovaným, či SMS správ poškodeným, ktoré boli ako už bolo skôr vysvetlené, podľa názoru krajského súdu, získané zákonným procesne relevantným spôsobom.

Boli teda produkované dôkazy - obsah SMS správ, z ktorých jednak na základe vyjadrenia poškodeného (o správaní sa obžalovaného pred Silvestrom 2017 a po ňom) a jednak jednej SMS správy s textom - Kurvo, ty podliak, kde sú M. peniaze - a na to nasledujúce správy s obsahom vulgárnych nadávok a vyhrážaním sa podpálením súkromných ako aj motorových vozidiel používaných v rámci podnikania poškodeného, či ublížením na zdraví poškodenému a jeho najbližším, či dokonca na živote - ktoré mali podľa obžaloby bez rozumných pochybností viesť k záveru o naplnení skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona.

Na druhej strane za situácie, keď síce bolo dokázané (tak, ako to vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil okresný súd v odvolaní napadnutom rozsudku), že SMS správy boli napísané a odoslané poškodenému z mobilného telefónu obžalovaného s obsahom skutočností o osobnom a pracovnom živote poškodeného, ktorý mohol poznať len obžalovaný, no súčasne za existujúcej pochybnosti, či bol aj skutočným vykonávateľom vyhotovenia týchto SMS správ, keďže SMS správy s ustáleným obsahom boli napísané v ukrajinskom jazyku a na to obžalovaný použil, resp. mal použiť ukrajinsky hovoriacu osobu - nemôžu viesť k jednoznačnému a bez chybnému záveru, o úmysle obžalovaného, v ktorom by boli zahrnuté aj vyhrážky po obsahovej stránke, ktoré by mali donútiť poškodeného, aby peniaze (do budúca) vyplatil, lebo inak vyhrážky budú naplnené, inak povedané, či len táto jedna správa - Kurvo, ty podliak, kde sú M. peniaze - v kontexte nasledujúcich ďalších správ, bola v takej intenzite, významovej kvalite a súčasne v príčinnej súvislosti s nasledujúcimi výhražnými správami, ktoré zjavne mali spôsobilosť vyvolať obavu o život a zdravie u poškodeného tak, ako to predpokladá ust. § 360 Tr. zákona, no či sa vzťahovali (boli vyhotovené v príčinnej súvislosti) aj jednoznačne do budúca na vyplatenie peňazí, by bolo možné ustáliť, len v rovine predpokladu, no z vykonaných dôkazov bez rozumných pochybností sa tento záver o úmyselnom konaní obžalovaného s týmto záverom ustáliť nedá.

Nie je možné teda jednoznačne, bez rozumných pochybností ustáliť cieľ (úmysel, ktorý by tento cieľ zhŕňal), ktorý mal byť týmto konaním obžalovaného dosiahnutý v kontexte aj jeho predchádzajúceho správania sa, keďže v tom čase (pred Novým rokom a po Novom roku) prítomnosť osôb hovoriacich po ukrajinsky u C., či osoby navonok vyzerajúce ako Ukrajinci, ktorí mali sledovať poškodeného (aj jeho manželku), nebola bez rozumných pochybností dokázaná, a rovnako aj výhražné telefonáty s ukrajinsky hovoriacou osobou a obžalovaného predchádzajúce gestá si sám obžalovaný ani pôvodne nevedel dať do súvisu s tým, že od neho týmito hrozbami žiada vyplatenie peňazí za vykonanú prácu ešte v máji roku 2017 - takéto vyjadrenia obžalovaného v SMS správe totižto v tomto obsahu a kontexte môže rovnako predstavovať aj formu odplaty, či pomsty za to, ako sa k nemu poškodený zachoval (ako sám verbalizoval, dostal sa do takej emócie, pod vplyvom alkoholu, prišlo mu to ľúto, že nezarobil a chcel poškodeného len vystrašiť) za nevyplatenie finančných prostriedkov a preto nie je možné jednoznačne uzavrieť, že to bola vyhrážka - hrozba (s úmyslom, cieľom do budúca), ktorou chcel donútiť poškodeného, aby mu finančné prostriedky doplatil.

Za danej dôkaznej situácie, kedy nie je zrejmé, aké ešte relevantné dôkazy z hľadiska možnej zmeny skutkových zistení (a ich právneho posúdenia) by mohli byť vykonané, je podľa názoru krajského súdu na mieste aplikovať jednu zo základných procesných zásad v rámci voľného hodnotenia dôkazov - tzv. zásadu „in dubio pro reo“ v pochybnosti v prospech páchatela - a po zhodnotení dôkazov už skôr opísaných, si preto krajský súd osvojil skutkový stav tak, ako ho ustálil okresný súd a totožne ho aj právne posúdil - ako pokračujúci prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona.

Napokon krajský súd aj napriek tomu, že sa s ustáleným skutkovým stavom s okresným súdom stotožnil, ako aj jeho právnym posúdením, no ako na to správne upozornil aj intervenujúci prokurátor na verejnom zasadnutí, aj napriek tomu, že okresný súd správne v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní toto doplnil o úradne overený preklad SMS správ v ukrajinskom jazyku do jazyka slovenského, z obsahu ktorých mali vyplynúť vyhrážky voči osobe poškodeného, jeho najbližších, namierené voči jeho majetku ako osobnému, tak majetku určenému pre podnikateľské účely, či dokonca voči jeho zdraviu a zdraviu jeho najbližších, resp. životu - bez preskúmateľného odôvodnenia, sám obsah týchto SMS správ o slovenský preklad nedoplnil v skutkovej vete výroku odvolaním napadnutého rozsudku, čím aj naďalej skutková veta rozsudku zostala z dôvodu absencie uvedeného prekladu nepreskúmateľnou, konkrétne z hľadiska spôsobu, akým sa mal obžalovaný skutku mu kladeného za vinu dopustiť.

Krajský súd z tohto dôvodu na podklade tohto riadne vykonaného dôkazu v súlade s procesným predpisom na hlavnom pojednávaní v prítomnosti strán konania, ku ktorému mali možnosť sa vyjadriť, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/,e/, ods. 3 Tr. poriadku zrušil rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a za tým účelom, aby skutkovú vetu uvedenú vo výroku rozsudku o tento doslovný preklad SMS správ v ukrajinskom jazyku do slovenského jazyka do výroku rozsudku doplnil a sám potom postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku opätovne v prejednávanej veci, na podklade okresným súdom vykonaného dokazovania vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného O. C. uznal vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, pokračovacím spôsobom podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona.

Aj v prípade výroku o druhu a výmery trestu odňatia slobody uloženému obžalovanému O. C. tak, ako bol okresným súdom v odvolaní napadnutom rozsudku vyhlásený, sa krajský súd stotožniť nemohol, nakoľko ho vzhľadom na spôsob spáchania skutku a okolností, za ktorých sa ho mal obžalovaný dopustiť, považoval za neprimerane mierny.

V prvom rade je potrebné uviesť, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmery trestu.

Dokazovanie v tomto smere tak, ako ho vykonal okresný súd, bolo vykonané v potrebnom rozsahu a vytvorilo spoľahlivý podklad pre rozhodnutie o druhu o výmery trestu v posudzovanom prípade. Okresný súd totižto správne ustálil existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 36, § 37 Tr. zákona - v prospech poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona) a v nadväznosti na to tiež podľa svojho právneho názoru v súlade so zákonom (§ 38 ods. 2, 3 Tr. zákona) u obžalovaného určil druh trestu a jeho výmeru v zmysle, ako to uvádza v odôvodnení rozsudku, základných hľadísk a kritérií (§ 34 ods.1, ods. 4 Tr. zákona) rozhodných pre naplnenie účelu trestu, zohľadňujúc pri tom aj pravidlo (ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona), že trest má postihovať len páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Zohľadňujúc doposiaľ uvedené v súhrne, krajský súd konštatuje, že v danom prípade, aby mohol konštatovať záver, že trest tak, ako bol uložený okresným súdom, je trestom zákonným, ktorý zodpovedá plne zásadám pre ukladanie trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného O. C., okolností, za ktorých sa skutku dopustil, ako aj samotnú osobu obžalovaného (nebol doposiaľ súdne trestaný a pred spáchaním skutku - prelom roku 2017 a 2018 dvakrát postihnutý v priestupkovom konaní), mal za to, že bolo na mieste obžalovanému ukladať ako druh trestu - trest odňatia slobody vo výmery 6 (šesť) mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súčasne platí, že z hľadiska náchylnosti na páchanie trestnej činnosti v prospech obžalovaného O. C. síce svedčí, že doposiaľ súdne trestaný nebol, no neprehliadnuteľným faktom je jeho priestupková minulosť, hlavne po spáchaní skutku v posudzovanom prípade, kde má deväť záznamov, všetko na úseku dopravy.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne

tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Podľa § 418 ods. 1 Tr. poriadku, súd sleduje správanie osoby odsúdenej na trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom počas skúšobnej doby. Zisťuje najmä, ako odsúdený plní povinnosti a obmedzenia vyplývajúce z uloženého probačného dohľadu; na ten účel robí najmä písomné dožiadania na orgány štátnej správy alebo obec a záujmové združenie občanov v mieste bydliska odsúdeného a zamestnávateľa odsúdeného. Pred vydaním rozhodnutia si súd vždy vyžiada z registra trestov odpis registra trestov odsúdeného od útvaru Policajného zboru, v ktorého obvode má odsúdený pobyt, správu o tom, či sa nevedie proti nemu trestné stíhanie, a od orgánu, ktorý prejednáva priestupky, či nebol v skúšobnej dobe postihnutý za obdobný priestupok.

Podľa § 420 Tr. poriadku, pri výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, postupuje súd primerane ako pri výkone trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol podmiennečne odložený s probačným dohľadom.

V kontexte citovanej právnej úpravy v ďalšom priebehu výkonu uloženého trestu odňatia slobody „na slobode“, bude obžalovaný v polročných intervaloch sledovaný okresným súdom, v územnom obvode ktorého má bydlisko, či v súlade s ust. § 50 ods. 4 Tr. zákona vedie riadny život.

Pod vedením riadneho života v skúšobnej dobe je potrebné rozumieť najmä dodržiavanie právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a iných občianskych povinností. Jedným zo základných znakov vedenia riadneho života je teda dodržiavanie právneho poriadku, kde zjavne porušovanie predpisov na úseku dopravy, ktorých sa obžalovaný O. C. po spáchaní skutku (ešte pred rozhodnutím krajského súdu v posudzovanom prípade) opakovane dopúšťal, je možné jednoznačne považovať do budúca za porušenie tejto podmienky s následkom premeny uloženého trestu odňatia slobody nespojeného s jeho výkonom na trest odňatia slobody nepodmiennečný. Preto bude závisieť len od osoby obžalovaného a jeho správania sa v čase plynutia určenej skúšobnej doby osemnásť mesiacov, teda do 19.05.2023, či okresný súd bude musieť a to ešte aj pred uplynutím skúšobnej doby rozhodnúť o tom, že uložený trest odňatia slobody vo výmera šesť mesiacov obžalovaný vykoná alebo po jej uplynutí súd rozhodne o jeho osvedčení sa v skúšobnej dobe.

Na záver krajský súd k podaniu poškodeného O. C. uvádza, že postupom podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku musel jeho odvolanie (bez reakcie v odôvodnení rozhodnutia) ako podané neoprávnenou osobou zamietnuť, nakoľko podľa § 307 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku môže poškodený podať odvolanie voči rozsudku len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, ktorý ako je zjavné, vyhlásený v odvolaní napadnutom rozsudku okresným súdom nebol.

Toto boli dôvody, pre ktoré krajský súd nepovažoval odvolania okresného prokurátora, obžalovaného, ale aj poškodeného za dôvodné a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.